L. 8. Kraków, dnia 10 sierpnia 1899. Rocznik XX.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zła., składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 46358.

III.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 maja do 30 czerwca 1899 r. znaleziono w Krakowie następujące przedmioty:

A) Złożone w Kasie miejskiej:

Art. 3497. Kwota 13 ct., zawinięta w szmatkę.
„ 3657. Kwota 25 ct.
„ 214. Chustka do nosa i bilet kolejowy.
„ 215. Klucz od mieszkania.
„ 216. 3 kluczyki.
„ 217. Parasol.
„ 218. Chustka do nosa.
„ 219. Książka do modlenia.
„ 220. Koszula i kalesony.
„ 221. Peleryna.
„ 222. Pugilares z kwotą 76 ct.
„ 223. Prześcieradło.
„ 224. Srebrny zegarek damski.
„ 225. 3 kluczyki werth.
„ 226. Przyrząd pomiarowy.
„ 227. Rękawiczka.
„ 228. Papierośnica.
„ 229. Łańcuszek od bicykla.
„ 230. Kilka łokci perkalu.
„ 231. Pugilares z kwotą 5 złr., złoty pierścionek z drogim kamieniem i złota spinka.
„ 232. Peleryna z kapturkiem.
„ 233. Branzoletka pozłacana z kamieniem czeskim.
„ 234. Medalik złoty z takimże łańcuszkiem
„ 3660. Kwota 70 ct.
„ 235. Sakiewka z kwotą 2 złr. 22 ct. i kilku markami pocztowemi.
„ 236. Broszka metalowa.
„ 237. Bransoletka z imitacyi złota.
„ 238. Nóż.
„ 239. Sznurek koralików.
„ 240. Brelok złoty.
„ 241. Dwie książeczki pocztowej Kasy oszczędności.
„ 242. Kartka zastawnicza Kasy oszczędności.
„ 243. Kólczyk złoty z drogim kamieniem.
„ 244. Pugilares z kwotą 51 ct.
„ 245. Kartka zastawnicza bankowa.
„ 246. Pakiecik gwoździków.
„ 250. Trzepaczka, flaszka i ścierka.
Art. 256. Zawiniątko.
„ 259. Parasol.
„ 260. Bransoletka.
„ 261. Kluczyk od kasy wertheim.
„ 262. Książka do nabożeństwa.
„ 263. Zarzutka.
„ 264. Kólczyk złoty.
„ 265. Pelerynka.
„ 266. Binokle.
„ 267. Książeczka do modlenia.
„ 268. Książka do nabożeństwa.
„ 269. Peleryna.
„ 270. Kawał perkalu.
„ 271. Sakiewka z 4 kluczykami.
„ 272. Kapelusz męski.
„ 273. Cztery stemple.
„ 274. 5 małych kluczyków na kółku.
„ 275. Pierścionek złoty.
„ 276. Książeczka do nabożeństwa.
„ 277. 6 kluczyków.
„ 278. Książka.
„ 279. Parasol.
„ 280. Koraie.
„ 281. Obróża na psa.
„ 282. Brewiarz.
„ 283. Żakiecik dziecinny.
„ 284. Logarytmy.
„ 285. 5 kluczyków.
„ 286. Książka do nabożeństwa.
„ 287. Gutaperchowy balon w siatce.
„ 288. Pakiet ze spinkami, broszkami i t. d.
„ 289. Szpilka do krawatki.
„ 290. Zegarek damski z dewiską.
„ 291. Pocztowa książeczka odbiorcza.
„ 292. Obrączka złota.
„ 293. Pugilares z kwotą 3 złr. 40 ct.
„ 294. Książeczka do nabożeństwa.
„ 295. Parasolka.
„ 296. Scyzoryk.
„ 1400. 15 ct.
„ 297. Obrus.
„ 298. Bransoletka srebrna.
„ 299. Klucz.
„ 300. 7 kluczyków werth.

B) Pozostałe w rękach znalazców:

1. Pies dog szarej maści.
2. Futro damskie.

3. Futro męskie.
4. Pies legawy czarny.
5. Pies dog popielaty.
6. Kosz z kwiatami, chlebem i naczyniem.
7. Pies duży czarny.
8. Dwa pawie.
9. Pies pudel z obróżką.
10. Pies biały z obrożą.

Nadto znajdują się w Kasie miejskiej:

Art. 352/1898. Kilka przedmiotów pozostawionych w październiku 1898 r. na rogatce mogilskiej.
„ 356/1898. Szpilka pozłacana z inicyałami, znaleziona w listopadzie 1898 r.
„ 394/1898. Worek z węglami znaleziony w grudniu 1898 r. opodal rogatki warszawskiej.
„ 421/1898. Sznurówka, fartuszek, stanik, pudełko z włosami, pozostawione w grudniu 1898 r. przy akcyzie na peronie.
„ 167. Chustka na głowę znaleziona w marcu 1899.
„ 210. 2 klucze, znalezione w kwietniu 1899 r. na głównej strażnicy wojskowej.

Magistrat wzywa właścicieli wymienionych przedmiotów, aby zgłosili się po odbiór tychże do biura Wydziału III. Magistratu i udowodnili swe prawa własności; gdyż w przeciwnym razie, po upływie roku, przedmioty te będą wydane znalazcom do używania, — po upływie zaś trzech lat dalszych, przejdą na wyłączną ich własność, ewentualnie sprzeda je magistrat na rzecz funduszu miejscowych ubogich. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 21 lipca 1899 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

OBWIESZCZENIE
o przymiotach i sposobie nabywania ekstraktu tytuniowego.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych do L. 15587 Wiedeń, dnia 17 maja 1899 r. do c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Według odezwy c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 4 maja 1899 L. 16952, doniosła temuż Ministerstwu jeneralna dyrekcya monopolu tytuniowego, iż ciągle jeszcze nieznaczną jest **sprzedaż wyciągu tytuniowego, uznanego ogólnie za wyborny środek do tępienia owadów szkodliwych dla roślin**, co przeważnie stąd pochodzi, że ogrodnicy i gospodarze wiejscy za mało znają korzyść używania ekstraktu tytuniowego i miejsca, gdzie tegoż nabyć można. Ze względu na to, uprasza się c. k. Namiestnictwo wskutek życzenia c. k. Ministerstwa skarbu, o polecenie podwładnym władzom politycznym, aby zarządziły ogłoszenie w dziennikach urzędowych załączonego pouczenia o ekstrakcie tytuniowym [1]).

Z c. k. Namiestnictwa do L. 53.430.
Lwów, dnia 31 maja 1899.

Udziela się wszystkim Panom c. k. Starostom i Panom Prezydentom st. kr. miast Lwowa i Krakowa, celem odpowiedniego ogłoszenia i poinformowania interesantów.

(Podpis nieczytelny).

[1]) Tłómaczenie z niemieckiego.

Pouczenie o wyciągu tytuniowym (Tabak Extract).

Wyciąg tytuniowy otrzymuje się w fabrykach tytuniu za pomocą odparowania, wody uzyskanej przy fabrykacyi cygar wirgińskich. Wyciąg ten zgęszczony na 40—41° Beaumego odstępuje się gospodarzom wiejskim, tudzież ogrodnikom i w stanie tym zawiera 8·0 do 9·4 % nikotyny.

Ekstraktu odpowiednio rozcieńczonego używa się z dobrym skutkiem do tępienia szkodliwych owadów, jak: pająków, gąsienic, mszyc i t. p. żyjących na drzewach owocowych, tudzież na roślinach uprawianych w ogrodach i na polach. Najlepszy skutek wyciągu osiąga się za pomocą polewania (obryzgiwania) roślin, do czego używa się rozczynu z mniejszą niż 5 % zawartością wyciągu tytuniowego, gdyż w przeciwnym razie delikatniejsze rośliny łatwo uszkodzeniu uledzby mogły.

Owady szkodliwe dla roślin są na wyciąg tytuniowy rozmaicie wrażliwe; najwrażliwszymi są nagie i cienkoskórne, zaś najwytrwalszymi są okryte włosem, tęgoskrzydlne, albo inną ochroną zaopatrzone — a między tymi szczególnie chrząszcze.

Na gąsienicę motyla białego (Kohlweissling) rozczyn 5 % pozostał bez wpływu, podczas gdy na mszyce (Apluden) już 1 % rozczyn tytuniowy, na gryzki (Milben Acaviden) 2 %, na pająki (Spinnen Arachneiden) i na cienkoskórne, słabiej zabezpieczone owady, rozczyn 3—5 % wystarczał.

Z dodatkiem spirytusu i alkoholu amylowego staje się ekstrakt także na takie owady skutecznym, którym bez tego dodatku nie szkodzi.

Wyciąg tytuniowy nabywać można w skarbowych fabrykach tytuniu w Budweis, Heinburgu, Krakowie, Lublanie, Lincu i Sacco, tudzież w magazynach tytuniu w Bernie, Gracu, Lwowie, Pradze i Tryeście, wreszcie w urzędzie tytuniowym w Spalato, za należycie wypełnionymi kartami poboru (Tabak-Extract Fassungsscheine), które otrzymać można we wszystkich fabrykach tytuniu, od towarzystw gospodarczych i u politycznych władz powiatowych.

Ceny ustanowiono loco fabryka, albo loco urząd, razem z oryginalnem opakowaniem na:

1 złr. za puszkę blaszaną z 1.3 klg. netto ekstraktu tytuniowego;

3 złr. za puszkę blaszaną z 5 klg. netto ekstraktu tytuniowego;

12 złr. za puszkę blaszaną z 20 klg. netto ekstraktu tytuniowego [1]).

L. 38991.

Magistrat st. kr. M. Krakowa podaje powyższe pouczenie o wyciągu tytuniowym do wiadomości osób interesowanych ze wzmianką, iż **karty na pobór ekstraktu** (Tabak-Extract-Fassungsscheine) otrzymać można także w Wydziale III Magistratu. —

Kraków, dnia 4 sierpnia 1899 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

[1]) Tłómaczenie z niemieckiego oryginału, ogłoszonego przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

L. 38426.
II.

OBWIESZCZENIE.

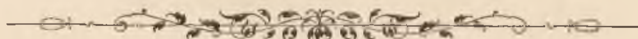
P. Zygmunt Janów, egzekutor miejski, **przestał pełnić obowiązki egzekutora z dniem 30 kwietnia 1899 r.**

Wzywa się przeto osoby interesowane, ażeby o wymianę kwitów lub też o zaspokojenie pretensyi, jakieby do p. Zygmunta Janowa z tytułu jego urzędowania, jako egzekutora miejskiego mieć mogły, zgłosiły się do Wydziału II. Magistratu w przeciągu trzech miesięcy, licząc od 1 września b. r.

Po upływie tego terminu Magistrat kaucyę służbową wyda, zaś osoby później się zgłaszające, z ich pretensyami na drogę prawa odeśle. —

Kraków, dnia 10 sierpnia 1899 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

Nakładem gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A Szyjewskiego.